

Een dorp met een school, een kerk en 1200 patiënten

Een leprapatiënt wordt behandeld op de veranda van het NAOB Center

Zo op het oog is het een dorp als zoveel dorpen op West-Timor. Het NAOB Rehabilitation Centre ademt een dorpse sfeer met haar kerk en school. Er is een tuin en een veldje waar wat dieren lopen. Er zijn echter ook een ziekenhuis en operatiekamers, want hier vinden 1200 patiënten verzorging, genezing en rehabilitatie. Het centrum is toe aan uitbreiding, want lepra is hier in West-Timor nog volop aanwezig.

Situatie

West-Timor maakt deel uit van de Indonesische provincie East Nusa Tenggara, waar 4,2 miljoen mensen wonen. In dit gebied is een groot gebrek aan drinkwater, sanitaire voorzieningen en gezondheidszorg. 32% van

Inhoud

<i>Een dorp met een school, een kerk en 1200 patiënten</i>	1
<i>Marijke van de Poll weer thuis</i>	3
<i>Maria, het zonetje van NAOB</i>	4
<i>LEPRAzending Indonesië op eigen benen</i>	5
<i>Soje (Laos) moest opnieuw leren lopen</i>	6
<i>Een bijzondere manier van geven</i>	8

Gunnen

'Om iemand iets te gunnen, moet je afgunstig zijn.' Deze uitspraak van een psychotherapeut las ik kortgeleden. Een wonderlijk idee. 'Leed voelend over het geluk van een ander', zo wordt het woord 'afgunstig' omschreven in het woordenboek. Als dan die uitspraak waar is, dan hoop je dus dat die ander ongelukkig wordt. Dan kunnen we stoppen met de bestrijding van lepra. Met dit werk willen we immers bereiken, dat mensen weer levensgeluk terug krijgen. Dat zij weer kansen krijgen en weer geaccepteerd worden door hun omgeving.

Het leven en werk van Jezus Christus wijst op exact het tegengestelde. Hij werkt bevrijdend en geeft mensen hun waardigheid terug en hun plaats in de samenleving. En in zijn spoor willen wij gaan.

Misschien is wel het ergste wat leprapatiënten overkomt, het feit dat zij buitengesloten worden. Weggejaagd en gemeden. En wij kunnen daar zoveel tegen doen. Dat gun je de mensen toch?

Stelt u zich eens voor, dat uw kind of kleinkind lepra blijkt te hebben en de buurt loopt daarom te hoop. Dat kind moet weg; waarheen dan ook. Een dergelijke situatie gun

je geen mens en zeker geen kind. We gaan de laatste periode van het jaar in. De tijd waarin we vieren hoeveel ons gegund is. Het is toch een logische reactie dat wij dan laten merken hoeveel heerlijkheid en geluk we hen gunnen, die dat zo nodig hebben?

Bij voorbaat dank!
Pieter Boomsma

Vervolg voorpagina: NAOB Rehabilitation Centre

de kinderen krijgt geen goede voeding en het kindersterftecijfer is met 71 per 1000 hoger dan in de rest van Indonesië. Vanwege deze omstandigheden is lepra een veelvoorkomende ziekte. In 2007 werden in Indonesië 17.723 nieuwe lepragevallen ontdekt, waaronder 1.824 kinderen. West-Timor is een zogenaamd endemisch district. Dat wil zeggen dat de ziekte in het gebied al zeer lang voorkomt, zonder dat patiënten de ziekte elders hebben opgelopen. Het is bijzonder moeilijk om in zo'n situatie het aantal besmettingen te laten dalen.

Met het gebruik van de Multi Drug Therapy is lepra goed te genezen, maar veel leprapatiënten in West-Timor hebben extra behandeling nodig. Er zijn patiënten die een opvolgbehandeling moeten ondergaan voor een hersteloperatie of een chirurgische ingreep om ernstige ontstekingen te verhelpen. In

West-Timor hebben maar liefst 6000 mensen een handicap overgehouden aan lepra. In een aantal gevallen kan onze katholieke partner, het NAOB Rehabilitation

LEPRAzending wil het NAOB Rehabilitation Center concrete steun geven voor:

1. de opleiding van een extra zuster tot verpleegkundige.
2. een on-the-job training van 5 zusters in het werken met complicaties die ontstaan door lepra.
3. de behandeling van 50 leprapatiënten aan de complicaties die ontstaan door lepra en hen te helpen met een hersteloperatie.
4. de training van ex-leprapatiënten in zelfverzorging, door ze speciale schoenen te bieden en fysiotherapie mogelijk te maken voor en na de operatie.

Centre, deze mensen het gebruik van hun ledematen weer teruggeven door een hersteloperatie. De capaciteit is echter beperkt en goede doorverwijsmogelijkheden voor leprapatiënten met complicaties zijn er op West-Timor niet.

Hersteloperaties

Hersteloperaties hebben de levens van duizenden gehandicapte (ex-) leprapatiënten ten goede veranderd, onder wie veel kinderen. Maar uit angst verstootten te worden, komen veel patiënten zich te laat melden

voor behandeling, waardoor zij al schade hebben opgelopen aan handen of voeten. Zij moeten zo snel mogelijk behandeld worden om verdere onherstelbare schade en besmettingen te voorkomen. In een aantal omstandigheden kunnen hersteloperaties helpen de om bijvoorbeeld beschadigde handfuncties te herstellen.

Uitbreiding noodzaak

Daarom is het hoog tijd dat het NAOB Rehabilitation Center meer faciliteiten krijgt om deze noodzakelijke operaties uit te kunnen voeren.

Ook om de gestage stroom van nieuwe patiënten te kunnen helpen, is capaciteitsuitbreiding nodig. Met voorlichting in de verder gelegen gebieden en afgelegen dorpen wordt namelijk geprobeerd om meer vrouwen en kinderen naar het centrum te krijgen, voordat het te laat is. Bovendien wil LEPRAzending aan de kinderen goed onderwijs kunnen geven en vakscholing aan volwassenen, hulp bij terugkeer in de maatschappij door geestelijke en pastorale zorg en voorlichting om vooroordelen weg te nemen.

Marijke van de Poll weer thuis

Marijke van de Poll is weer terug in Nederland. Zij heeft 4 jaar lang gewerkt als fysiotherapeute in Sokoto, Nigeria. Haar taak zit erop en op dit moment denkt zij na over haar toekomst. We willen Marijke bedanken voor haar inzet in de afgelopen 4 jaar en wensen haar veel wijsheid toe in de komende tijd. In een volgende Nieuwsbrief blikken we met haar terug op de afgelopen jaren in Nigeria.

‘Ik wil later verpleegster worden...’

Elk jaar wordt bij duizenden kinderen lepra vastgesteld. Het verhaal van de kleine Maria symboliseert vooral hoop. Maria heeft een heerlijke, vertrouwen gevende glimlach. De twee katholieke nonnen op de veranda van het vrouwenverblijf in het NAOB Rehabilitation

Center in West-Timor, Indonesië, kijken liefdevol naar dit sprankelende meisje van 8 jaar.

‘Ik vond het niet erg dat ik lepra had,’ zegt ze met zachte stem. Aan de blik in haar ogen is goed te zien dat ze de ziekte niet met schaamte associeert, zoals zo veel volwassenen.

De moeder van Maria had lepra en werd verzorgd bij NAOB. Elke maand kwam ze daar op bezoek. Tijdens een van deze bezoeken ontdekte Tanny Hagens, de Nederlandse verpleegkundige van LEPRAzending, witte vlekjes op Maria’s huid. Er werd lepra vastgesteld en Maria werd behandeld met de MDT-therapie (Multi Drug Treatment). Ze is helemaal genezen en zal geen blijvende gevolgen overhouden aan de ziekte.

In afwachting van de reactie van haar lichaam op de medicijnen bleef Maria

bij NAOB om verzorgd te worden en ze ging daar ook naar school. ‘Ik vind school leuk’, zegt ze. ‘Vooral rekenen.’ Omdat de school hier beter is dan thuis, mag ze ook bij NAOB blijven als ze eenmaal genezen is en naar huis zou kunnen.

Als haar wordt gevraagd of ze het rehabilitatiecentrum leuk vindt, lacht ze verlegen en zegt ze: ‘Ja’. Het is niet moeilijk om te zien waarom. Ze heeft een groot aantal zusters en moederfiguren om zich heen, die altijd bereid zijn om haar te knuffelen en leuke dingen te doen. ‘Ik wil later verpleegster worden’, zegt ze. ‘In de schoolvakanties heeft ze geholpen om patiënten te verbinden’, legt een van de nonnen uit.

Lepra komt nog steeds veel voor onder kinderen. In sommige regio’s is 17% van de nieuwe patiënten een kind. Maar er is hoop: het verhaal van Maria vertelt wat er gebeurt als lepra tijdig wordt ontdekt. Gelukkig geen fysieke misvormingen of handicaps en slechts kleine emotionele gevolgen.

LEPRAzending Indonesië op eigen benen

YTLI (Yayasan Transformasi Lepra Indonesia) is een nieuwe nationale Indonesische stichting die voortgekomen is uit het werk van LEPRAzending Indonesië en die sinds vorig jaar zelfstandig opereert.

Wij zijn erg blij dat er nu in Indonesië voldoende capaciteit is opgebouwd en de stap wordt genomen om zelf lepra-bestrijding ter hand te nemen.

Nuah Tarigan is de directeur van de autonome stichting YTLI. In het kader van het werk dat we doen in Indonesië, bracht Nuah Tarigan onlangs een bezoek aan ons kantoor in Apeldoorn voor nader overleg. De aanpak is vernieuwend: werkend vanuit de gemeenschappen wil Nuah de kennis over lepra onder de lokale bevolking vergroten en goede verbindingen leggen met de medische voorzieningen (Village Based Community Rehabilitation). Het was

goed te horen dat hij deze programma's nu uitbreidt naar de vier provincies die YTLI coördineert.

YTLI werkt samen met (ex-)leprapatiënten voor leprapatiënten, om zo de mensen die getroffen zijn door lepra een stem te kunnen geven. Zo is YTLI een van de deelnemers aan PerMaTa, de Indonesische organisatie van mensen die getroffen zijn door lepra. Tijdens Nuah's bezoek aan Nederland zijn er ook contacten gelegd met enkele andere Nederlandse organisaties en partners.

Tanny Hagens heeft bijna 20 jaar voor ons in Indonesië gewerkt en keerde in 2006 voor studie terug naar Nederland.

Deze zomer bracht zij een bezoek aan Indonesië en ontmoette bij YTLI oude en nieuwe collega's. In de drie weken dat ze er was, heeft ze van gedachten kunnen wisselen over de nieuwe strategieën voor het leprawerk, de nieuwe projectvoorstellen en nieuwe toekomstplannen.

Van Indonesië reisde ze door naar Oost-Timor (Timor Leste). Oost-Timor is sinds 1999 onafhankelijk van Indonesië. Tanny was gevraagd om advies te geven over complicaties die kunnen ontstaan door lepra. Samen met lokale medewerkers van LEPRAzending en leprawerkers die in overheidsklinieken werken, ging ze op pad om patiënten en cliënten thuis te bezoeken. Met elkaar hebben ze gekeken welke behandeling het beste is en wat verbeterd kan worden. De omstandigheden in bepaalde gebieden zijn niet gemakkelijk, maar het was goed te zien dat er zoveel werk werd verricht.

Soye (Laos) moest opnieuw leren lopen

Soye was 18 toen zij vreemde vlekken in haar gezicht ontdekte. In het begin had Soye geen idee wat daar de oorzaak van was en ze probeerde van alles om ervan af te komen. Met hulp van haar familie kwam zij terecht bij lokale geneesheren en ze kreeg ook medicijnen. Maar de vlekken bleven.

Het duurde nog 12 jaar voordat een medische post met een arts en verpleegkundige werd opgezet in het afgelegen dorp waar Soye woonde. Pas toen ontdekte Soye dat ze lepra had en dat ze kon genezen. Helaas had de lepra toen al blijvende schade aangericht. Toen zij een infectie opliep aan haar voet, moest zij met de bus alleen naar Vientiane reizen om een bezoek te kunnen brengen aan het National Rehabilitation Centre voor behandeling. Helaas kon haar voet niet meer gered worden. Haar linkervoet en onderbeen moesten geamputeerd worden. COPE,

partner van LEPRAZending in Laos, heeft gezorgd dat zij een prothese kreeg en opnieuw leerde lopen.

Nu is Soye 62 jaar. Ze heeft drie zonen en twee kleinzonen. Ondanks het leed van de amputatie bleef Soye optimistisch over de toekomst. Na een verblijf van drie maanden in het centrum mocht ze naar huis en pakte ze haar leven weer op. Ze wist dat ze nooit meer zoals vroeger op de rijstvelden zou kunnen werken, maar ze voelde dat ze haar gezondheid weer terug had en een toekomst voor zich.

Ook gehandicaptenzorg is onderdeel van het LEPRAstappenPLAN

LEPRAZending Nederland heeft de totale zorg voor een leprapatiënt opgenomen in het LEPRAstappenPLAN. Dit allesomvattende programma omvat alle volledige zorg, die nodig is voor de leprapatiënt om de ziekte te overwinnen en als volwaardig mens terug te keren in de samenleving. Onderdeel daarvan is ook de zorg voor gehandicapten: fysiotherapie, hersteloperaties, hulpmiddelen en protheses. De complete behandeling van één leprapatiënt kost gemiddeld 250 euro.

Meer informatie vindt u op www.leprazending.nl.

Colofon

LEPRAzending Nederland

Directeur: Ir. H.C. Couprie

Kantoor:

Jachtlaan 278, 7312 GT Apeldoorn
Postbus 902, 7301 BD Apeldoorn
Tel (055) 355 85 35
Fax (055) 355 47 72
E-mail info@leprazending.nl
Postbank 32 43 999
KvK 41039028

Redactie en vormgeving:

Delphi Fondsen- en ledenwerving

Fotografie: LEPRAzending Nederland

ISSN 1381-8414

Dit blad verschijnt ca. 6x per jaar en wordt gratis toegezonden aan begunstigers en belangstellenden.

REACTIEBON LEPRAzending

Naam: m/v

Adres:

Postcode/Plaats:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

**(Ik wil wel / niet de e-mailnieuwsbrief ontvangen.)*

Aankruisen wat van toepassing is a.u.b.

- Ik ontvang graag het uitgebreide jaarverslag 2007 van LEPRAzending Nederland.
- Ik ontvang graag meer informatie over het begunstigen van LEPRAzending via een legaat of erfstelling.
- Ik ontvang graag elk kwartaal gebedsinformatie van LEPRAzending.
- Ik ben geïnteresseerd in het verrichten van vrijwilligerswerk.
- Ik wil jaarlijks maximaal geen/1x/2x/4x/6x* post van LEPRAzending ontvangen.
- Ik ontvang graag meer informatie van LEPRAzending over:

- Ik machtig LEPRAzending eens per maand/kwartaal/jaar* € van mijn bank- of girorekening af te schrijven. (bedrag invullen)

Bank- of girorekeningnummer:

Handtekening:

* Graag aangeven wat van toepassing is.

Stuur deze bon in een envelop zonder postzegel naar LEPRAzending, Antwoordnummer 548, 7300 WB in Apeldoorn.

Een bijzondere manier van geven: _____

Bidden = Geven

Toen oprichter Wellesley Bailey in 1917 met pensioen ging, sprak hij over LEPRAZending als 'geboren en grootgebracht in gebed en gevoed door gebed. Gebed is de grondslag van het succes vanaf de eerste dag.' Dat is nu nog even actueel en belangrijk als toen. Wij geloven in de kracht van gebed en zijn dankbaar voor de resultaten die geboekt worden, doordat mensen met ons en voor ons bidden. Wilt u met ons meebidden, vraagt u dan de gebedskalender aan met de bon (zie ommezijde). De gebedskalender verschijnt 4 keer per jaar.

Kerk zeer betrokken bij het werk van Geeske Zijp

De protestantse wijkgemeente Osseveld-Woudhuis in Apeldoorn heeft in 9 maanden tijd meer dan € 10.000,- bijeenge spaard voor het werk van Geeske Zijp in Tsjaad. Er werd o.a. een activiteitenmarkt georganiseerd, een dia-avond, een stampottenbuffet, autowassen etc. In september 2007 was Geeske in Apeldoorn en vertelde ze over haar werk tijdens de startdienst. De gemeente was zeer onder de indruk en ging aan de slag, met dit indrukwekkende resultaat.

Bedankt!

Rolstoelen bijeengespaard

Met groot enthousiasme hebben 9 kinderen uit Apeldoorn zich ingezet voor leprapatiënten. Dit deden zij onder leiding van Esther Jellema, die ondanks haar jonge leeftijd (9) al jaren heel betrokken is bij het werk van LEPRAZending. Het groepje is in hun woonwijk op pad gegaan om lekkere en leuke dingen te verkopen. Zo werden rondom het WK oranje-accessoires verkocht en op een warme dag ijsjes. Het geld (€ 260,-!) werd aangeboden op het kantoor van LEPRAZending. Geeske Zijp, ook Apeldoornse, werkt al vele jaren als verpleegkundige onder leprapatiënten, blinden en gehandicapten in Tsjaad. Zij kan voor het aangeboden bedrag 2 of 3 rolstoelen kopen. De kinderen kregen als dank het boekje 'Sama is genezen', dat speciaal voor LEPRAZending is geschreven door Michel de Boer (tekenaar en schrijver van de Opa Knoestverhalen).

Gift van bruidspaar

Ter gelegenheid van hun 55-jarig huwelijksjubileum heeft het echtpaar Jaap en Maartje van Leeuwen uit Delft een bedrag van € 467,07 geschonken aan LEPRAZending: de opbrengst van de collecte van de dankdienst. De gift is bestemd voor oudere leprapatiënten in India die volledig zijn aangewezen op de ondersteuning van LEPRAZending.